

Wydział Architektury Politechniki Wrocławskiej

Mgr Marcin Orłowski

Witraże w obiektach sakralnych w Polsce po 1989 roku.

Praca doktorska z dziedziny: architektura i urbanistyka, napisana pod kierunkiem prof. dr hab. Lecha Bończy-Bystrzyckiego

Streszczenie

Do głównych celów pracy doktorskiej należy: zdefiniowanie tendencji i nurtów panujących we współczesnym rzemiośle witrażowym, zbadanie i uporządkowanie wiedzy dotyczącej najnowszych technik realizacji witraży artystycznych w architekturze sakralnej i zbadanie możliwości plastycznej każdej z nich, opis i analiza wybranych realizacji witrażowych w obiektach sakralnych. Witraże analizowane są pod kątem użytych środków artystycznych, materiałów i zastosowanych technik oraz ich wpływu na przestrzeń architektoniczną obiektów sakralnych.

Rozdział I: opisuje przyczyny podjęcia tematu pracy doktorskiej oraz tezy:

Motywacją do podjęcia tematu było zapotrzebowanie na zbadanie zachodzących obecnie zmian estetycznych i technologicznych w rozwijającej się dziedzinie sztuki, jaką jest witrażownictwo w kontekście architektury sakralnej.

Rozdział II: obejmuje cele pracy oraz założenia wyjściowe:

Badania obejmują obiekty sakralne obrządku katolickiego wzniesione w Polsce po reformie ustrojowej – tj. po 26 czerwca 1989. Przedmiotem badań niniejszej pracy jest 100 wzorcowych obiektów sakralnych obrządku katolickiego różnej rangi oraz skali zlokalizowanych w wielu archidiecezjach oraz diecezjach w Polsce.

Rozdział III: dotyczy historii witrażu na przestrzeni wieków w Polsce i na świecie. Autor opisuje w pierwszej kolejności proces powstawania szkła, następnie przechodząc do opisu dziejów rzemiosła witrażowego od czasów starożytnych po współczesność.

Rozdział IV: obejmuje przegląd typów obiektów sakralnych pod kątem architektonicznym. Dotyczy to: bazylik, katedr, klasztorów oraz kaplic.

Rozdział V: Dotyczy tendencji kształtowania form witrażowych w analizowanych obiektach sakralnych. Określono je na podstawie zestawu 20 cech diagnostycznych w skali od 0 do 10, wykazując wzajemne zależności poszczególnych. Następnie autor, stosując jako narzędzie

badawcze metodę pomiaru zjawisk bezpośrednio niemierzalnych, tj. metoda Krefft określa ogólne poczucie piękna witrażu na podstawie analizowanych obiektów sakralnych.

Następnie przedstawiono i opisano postulaty dotyczące stosowania technik i form witrażowych w obiektach sakralnych.

Rodział VI: Obejmuje wnioski końcowe i podsumowanie pracy.

Rodział VII: Bibliografia

Pracę doktorską wzbogacono również o aneks zawierający: opisy wybranych technik witrażowych, zarówno powszechnie stosowanych, jak i autorskich oraz karty ewidencyjne dotyczące badanych 100 obiektów sakralnych.